

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. C.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

cognitionem veritatis quæ est in pietate, non rectè à Professore Theologo (Domino Præceptore) fuisse gustatam, (Si modo locum hic non haberet illud Apostoli: *ὅτι οἱ κελεῖς ἔτεγον, σεαυτὸν κατακλιθεὶς, ἵνα ἴδαι ἡμεῖς πικρὰς ὀφθαλμοῦν.* Rom. II. 1.) ac tantum abesse, ut presentes Ecclesiæ nostræ calamitates deslere possit, ut ipse potius descendens, atque inter illos ipsos, propter quos cælum prodigas fundat lacrymas, sit referendus.

C. Sed magis ad huc se accendit affectus hominis, dum interjectis nonnullis in §. 2. ita pergit. Unde, ne mireris, Professore hunc Theologum, cum voto sincere doctrinæ, ac illius pietatis, quæ habet promissionem presentis ac futuræ vitæ, salutem & officia lectori apprecari, ac suspiria ducere potuisse, ut sublatis perniciosis doctrinis in avia homines ducentibus, & in detrimentum, imo in interitum purioris Ecclesiæ occidentalis augescentibus (utinam talis doctrina non esset somnium chiliafmi !) suus Ecclesiæ nitor ac integritas reddatur cum tamen ille ipse talis sit, qui in detrimentum sanctæ & cælestis veritatis ac pietatis, quæ coram Deo valet, in Academiâ vivat. Credo quidem, si Summè Venerabilis Dominus Præceptor vanitatem modo chiliafmicam collaudasset, tum ex sententiâ D. Animadvertentis, haberet pietas in illo novum aliquem Virum, quem inter vivos desideriorum, numeraret, haberent studiosi Commilitones, quem sequerentur Ducem, haberet Ecclesiæ Medicum, quo sibi gratularetur. At quoniam ille Verbo Divino aliud edoctus, hæc monstræ opinionum probare noluit, talis jam esse debet, qui in detrimentum sanctæ & cælestis veritatis in Academiâ vivit. Egregia consequentia. Accedant, qui præjudiciorum ab utraq; parte hic sunt expertes, nec in solo chiliaflico dogmate omnem pietatem residere teme-

re arbitrantur, & dijudicent, quam bene isthæc inter se cohæreant. Equidem, quod vitam Summæ Venerabilis Domini Præceptoris attinet, provoco audacter ad totam Academiam, ejusque candidum & infucatum testimonium, quippe quæ nihil scandalosum aut quod in detrimentum pietatis factum videri posset, ab illo admitti vidit. Faceffat proinde mendax isthæc atque à mendaciorum patre Joh. VIII. 44. profecta calumnia & audiat hic ipse D. Animadvertens, quæ in D. Præceptorem §. 44. immerito effundit: *Ingentes certe, ni graviter in fratrem te peccasse publico scripto fueris confessus Deo dabis pœnas*, quod scilicet veritus non fueris in nocentem, & tam de Ecclesiâ quam de Academiâ adeo præclare meritum, nec minus sincerâ (non fucatâ illa, quæ vix aliquid præter vanam ostentationem habet) pietate, quam divinæ & solidæ veritatis amore Deo atq; omnibus fidelibus charissimum, tantas eructare calumnias atque criminationes. Haud parva profecto temeritas est, in eos talibus armari dicteriis, quos nescimus, annon & ipsi Deum habeant propitium, quippe non potest ille dici, quod Deum amet, qui non veretur infectare illos, qui sincero corde Deo placere student. Non autem injuriam ferre, sed inferre in vitio est positum.

CI. Eundem animi imperum sapitunt & illa qua §. 3. subjicit: *Absit tamen, ut omnis interierit pius, nullusque supersit, qui eas, quas ex vaticiniis Scripturæ de meliori ecclesiæ statu futuro, ac regno Christi in toto terrarum orbe dilatando* (observeetur hic callida D. Animadvertentis ambiguitas, dum chiliafticum dogma sub tam generalibus Terminis commendare fatagit. Profecto si doctrina chiliaftica non plus in se contineret, quam illa memorata, nemo illam foret ex ortho-

do-